

pričakovala. Romani! Romani! letelo je od ust do ust. Gneča je bila tolika, da je človek moral dobro paziti na svoje kosti. Ljudje, vozovi, konji, osli, vse se je mešalo in stiskalo med seboj. Od postaje je še precej dolg pot, dobri dve uri do romarske cerkve. Kdo je le zmožel kak potrtn voz, kako slepo mrho ali izprebitega osla, vsak je čakal tukaj, da bi ustregel »rimskim romarjem« — seveda ne zastoj. Minola je skoro ura, preden se je razvrstila nepregledna vrsta vozov.

Dragi bralec pa ne sme misliti, da so to bile gosposke kočije ali svetli »koleslji«, kakoršni se n. pr. pri nas vidijo pri primicijah. Lah v tem oziru ni tako potraten, kakor Slovenec. Štirivoglata skatlja, v kakoršnih pri nas kamen vozijo, na dveh velikanskih kolesih z dvema ojesoma, to je pravi italijanski »narodni« voz. Takih je bilo tudi tu na izbiro. Na vsak voz se jih je navesilo toliko, kolikor je le bilo mogoče, voznik pa je s palico mahal po ubogem oslu, da se je vse iskrilo.

Jaz sem se s svojimi tovariši obesil na neko staro, razglobotano kočijo. Nič manj kakor osem nas je viselo na njej, tako da smo prav drug na drugem sedeli. Da taka vožnja ni bila ravno vesela, si lahko vsak misli, mene je vsaj trikrat krč prijel. Voznik je seveda z bičalom skrbel, da smo se »dobro« vozili. Najlepše je bilo to, da je vsikdar moral iz voza stopiti, kadar je hotel konjem dati »soli«. Prijel je bičalo z obema rokama in z debelim koncec mahal po slokih hrbtih. Na vozu tega ni mogel, ker bi se sicer prekucnil na tla.

V resnici bi si človek najrajši zavezal oči in ušesa, kadar se mora na laškem vozu voziti. Usmiljenja do živali Lah ne pozna. Tudi po mestih delajo z živino, kakor najhujši konjederci, a policija je za vse gluha in slepa. Trdosrčnost in neusmiljenost do živali je očitno znamenje neomikanosti in surovosti. Brez nezdode tudi ni bila ta vožnja. Godci so se nekje prevrgli in si zlomili najlepše gosli, ki so stale kakih 400 lir.

(Dalje prih.)

Smešnica. Poslanec pravi poslanec: »Vi še niste ust odprli, od kar ste poslanec; jaz pa sem že tolikokrat govoril!« — »Kaj, nisem še ust odprl? Saj se mi vsakokrat zdeha, kadar vi govorite!«

Razne stvari.

Domače. (Župnijska cerkev v Poličanah) je dogotovljena, ker je tlak tudi že položen, in jo bodo milostivi knezoškof slovesno posvetili v četrtek, dne 25. junija.

(Podučiteljska služba) tretjega plačilnega razreda je razpisana do dne 20. julija na štirirazrednici v Marenbergu ter na dvorazrednicah v Remšniku in pri Sv. Ožbaltu ob Dravi.

(Na pogrebu † Karola Kluna) v Ljubljani, kateri pogreb so vodili prevzvišeni knezoškof dr. Missia, je s Štajarskega bil g. poslanec Fr. Robič.

(Anton Nedved †), znani skladatelj mnogih toli priljubljenih slov. pesmij, je v torek, dne 16. junija, v Ljubljani umrl.

(U m r l) je v Prijedoru v Bosni g. J. Greif, lekarnar in rojak iz Cirkovec, naš zvest naročnik in vsakoletni podpornik mariborske dijaške kuhinje. Naj v miru počiva!

(Grozna nesreča.) Dne 15. junija proti večeru se je peljal skozi postajo Slov. Bistrica tovorni vlak z rezervisti pešpolka št. 97. Nekateri rezervisti so sedeli tako, da so jim noge visele iz vagona. Na tej postaji sta pa stala dva vagona na relsih, ki se križajo z relsi, kjer je vozil vlak. Ta dva vagona pa nista bila pod-

ložena; ko torej vojaški vlak močno vozi mimo, zdrdrata proti vlaku ter grozno poškodujeta štiri rezerviste. Florijan Koban iz Pevme zgubi obe nogi ter med potom v Maribor umrje; Vinku Matkoviču iz Draguča in Jožetu Drahonji iz Oseka zmečka obe nogi, Janezu Kavčiču iz Dornberga pa eno nogo. Matkovič je previden umrl še tisti večer v mariborski bolnišnici, kjer so Drahonji odrezali obe nogi, Kavčiču pa eno. Ta dva se živita.

(Bodite pripravljeni!) Še krepka Ana Leskovar v Laporju se dne 13. junija pri delu v logu naenkrat zgrudi mrtva na tla. Njena velika pobožnost zagotavlja, da je bila pripravljena.

(Pazite na otroke!) Na Pristovi blizu Ljutomora je padel v mlako dvoletni Franc Bračko, sin Martina in Julijane Bračko, in utonil.

(Otrok zgorel.) Pred 14. dnevi je zgorel v Jelovcu v Rejserjevi viničariji vsled nepazljivosti 10 mesecev star otrok. Mati je zakurila v želežno peč in šla v vinograd; med tem pa pade iskra na posteljo, kjer je ležal otrok in ga sežge. Hitro se vrnivša mati zabrani, da se ogenj ni dalje razširil.

(Čujte, kaj žganje dela!) Dne 5. junija se je v Brestenici nad Mariborom obesil 65 let stari Jožef Dvoršak, zastareli žganjepivec. Ta dogodek naj svari vse ljudi, ki pijejo ali prodajajo to pogubno pijačo!

(Vsa salata), zlasti zimska, nam gre v cvet, tožijo mnoge gospodinje. To se pa lahko zabrani, ako se zareže kocenj blizu pod salatino glavo, ko je že namreč ta precej trda postala, z ostrim in tankim nožem do stržena. S tem se vzame salati pol redilne moči in ona se ne more dalje razvijati ter ostane v trdi glavi. Za seme pa pustimo najlepše glave v cvet iti, katerim pa seveda kocenja ne smemo zarezati.

(Hroščev) je bilo letos sila veliko okoli Maribora in sploh v Slov. goricah. Iz Konjic pa se poroča, da ondi letos ni bilo teh požeruhov.

(Visok pohod.) Iz Slov. Gradca se nam piše: Milostivi knezoškof krški, dr. Jožef Kahn, so dne 12. junija vlač. g. nadžupnika in dekana dr. Jožefa Šuca počastili s svojim pohodom in s tem ne samo g. nadžupnika, ampak celo nadžupnijo jako razveselili. — Kakor znano, so g. nadžupnika tudi obiskali Njih cesarska visokost nadvojvoda Ferdinand Karol, Njih ekscelenca feldmaršalleitnant Bela baron Schönberger, Njih ekscelenca plemeniti Beck, predsednik višje sodnije v Trstu, in g. ministerrezident pl. Pilat.

(Ogenj.) V noči od sobote na nedeljo je v Nazarjih v Savinjski dolini o polnoči začela goret pri g. Turnšku skladnica za blago. Zgorelo je posebno veliko žita. Na srečo so ljudje in gasilci prihiteli, da so vsaj rešili hišo. Slava gasilcem iz Mozirja in Rečice!

(12letni samomorivec.) Dvanajstletni Martin Ovčar z Bedja na Hrvaškem je dne 4. junija po zaničnosti spasel po sosedovem vinogradu štiri trse. Njegova mati ga je zato hudo kregala; deček pa je vzel puško in se k priči ustrelil.

(Toča) je dne 5. junija pobila v Žitalah pri Rogatcu v eni občini vse pridelke na drevju, njivah, vinogradih in celó na travnikih.

(Mlad duhovnik umrl!) Bivši kaplan drameljski, č. g. Fr. Brglez st., je po dolgi bolezni umrl dne 16. junija pri svojih stariših v Št. Juriju ob južni žel. v 32. letu svoje dobe. Večni pokoj njegovi blagi duši!

(Bela žena.) Dne 12. junija je umrla v Hotinji vesi Marija Pišek, žena znanega rodoljuba Fr. Pišeka. Bog daj njej večni pokoj, obilno tolažbe pa njenemu možu, ki je pred 8. tedni tudi zgubil nadepolnega sina, tretješolca mariborske gimnazije!

(S Slatine) se nam piše: Zaradi oslovskega kašlja sta se rogaška in št.-jurijska šoli zaprla na tri

